

دَعُونِي مَا تَرَكَتُمْ، إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ»: «تا وقتی شما را رها کرده‌ام [و امری نکرده‌ام] مرا [با همان مسائلی که به شما می‌گویم] رها کنید [و درباره مسایل ناگفته نپرسید] زیرا امت‌های گذشته را سؤال زیاد و مخالفت با پیامبران‌شان به هلاکت رساند

از ابوهریره - رضی الله عنه - روایت است که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «دَعُونِي مَا تَرَكَتُمْ،
إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ
فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ»: «تا وقتی شما را رها کرده‌ام [و امری نکرده‌ام] مرا [با همان مسائلی که به شما
می‌گویم] رها کنید [و درباره مسایل ناگفته نپرسید] زیرا امت‌های گذشته را سؤال زیاد و مخالفت با
پیامبران‌شان به هلاکت رساند؛ بنابراین هرگاه شما را از چیزی بازداشتیم، از آن دوری نمایید و چون شما را به
انجام کاری دستور دادم، تا جایی که می‌توانید به آن عمل کنید».

[صحیح است] [متفق علیه]

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - بیان نموده که احکام شرعی بر سه دسته است: آنچه درباره‌اش سکوت شده، آنچه
از آن نهی شده و آنچه به آن امر شده است. مورد اول چیزهایی است که شریعت درباره‌ی آنها سکوت کرده است،
یعنی حکمی ندارند و اصل در همه چیز، عدم وجوب است؛ در دوران پیامبر - صلی الله علیه وسلم - واجب آن بود که
درباره چیزی که رخ نداده پرسش نشود، از بیم آنکه مبدا درباره آن وجوب یا تحریم نازل شود، زیرا الله تعالی از
روی رحمت به بندگانش آن را ترک نموده و در مورد آن سکوت کرده است. اما پس از وفات پیامبر صلی الله علیه
وسلم، اگر سوال از روی درخواست فتوا یا آموزش چیزی باشد که در امر دین لازم است، جایز است و بلکه به این
پرسش امر شده است؛ اما اگر پرسش از روی سختگیری و تکلف باشد، این همان پرسشی است که در حدیث از آن
نهی شده است زیرا این به همان فرجام بنی اسرائیل می‌انجامد؛ چنانکه دستور یافتند تا یک گاو ماده را سر ببرند و
اگر هر گاو ماده‌ای را ذبح می‌کردند امر و فرمان را انجام داده بودند، اما آنان سخت گرفتند و این شد که بر آنان
سخت گرفته شد. دوم: مواردی که از آنها نهی شده است؛ یعنی هر آنچه تارکش پاداش می‌برد و فاعلش مجازات
می‌شود؛ در نتیجه باید از همی مصادیق آن دوری کرد. سوم: اوامر؛ یعنی آنچه فاعلش پاداش می‌برد و تارکش
مؤاخذ می‌شود و باید به اندازه توانایی انجامش داد.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

